

БЕЛАРУС

PRICE 10 ¢

ЧАСАПІС БЕЛАРУСАУ У З. Г. А.

Год III. № 2 (8)

13-20 Красавіка 1952 г.

BYELARUS — BYELORUSSIAN NEWSPAPER IN THE USA

NEW YORK, N. Y., U. S. A.

Выдае Беларуска-Амэрыканскэе Задзіночаньне у ЗША
Published by Byelorussian - American Association, Inc.
Address — Адрыс: Byelorussian-American Association, Inc.
405 Belmont Avenue, Brooklyn 7, N. Y., U. S. A.
Падпіска на год \$ 2.50 — Subscription per year — \$ 2.50
Рэдагуе Рэдакцыйная Калегія

10 ЦЭНТАУ

Vol. III. № 2 (8)

БОЖАЙ МІЛАСЦЮ

СВЯЩЧЭННЫ САБОР ЯПІСКАПАУ БЕЛАРУСКАЕ АЎТАКЕ-
ФАЛЬНАЕ ПРАВАСЛАЙНАЕ ЦАРКВЫ НА ЧУЖЫНЕ

Да усёчэнага Духавенства, прэпадобнага Манаства ѹ сіх
богалюбівых вернікау БАПЦ.

Вялікоднае Архіпастырскае Пасланьне

ХРЫСТОС УВАСКРОС!

Улюбленыя у Хрысьце Дарагія Браты й Сёстры!

„Ангел апавясьціу Багадатнай: чистая Дзеява радуйся, дый ізоу
кажу, радуйся: Твой Сын Уваскрас на трэйці дзень із гробу, і памер-
ляя ажывіу, людзі весялецеся” (Вялікодны Канон).

Любыя дзеці нашы! Шмат такіх цудоўных песняў, поуных ня-
вымунаага хараства, радасці ѹ Ласкі Божае сипявае мы ад вякоу
у гэтае Вялікае Свята над усімі Святамі, у Дзень Святлага УВАС-
КРАСЕНЬНЯ Госпада нашага Ісуса Хрыста! Бо-ж: „Гэта дзень, што
яго дау нам Гасподзь, узрадуемся ѹ узвесялімся у ім”. І святая Пра-
васлауная Царква наша, у вялікай радасці свай, заклікае нас далей:
„Прасвятыміся Уваскрасеньня Святлым Днём, абнімем адзін аднаго,
назавем братамі сябе, і тым, што злое робяць нам, усе выбачым дзе-
ля Уваскрасеньня”.

Бо — Хрыстос Уваскрас! Радасць вечная! Радасць над радась-
цямі! Бо Свайм Уваскрасенем Хрыстос перамог съмерці і нас зрабіу
несьмяротнымі! Паслья Уваскрасеньня Хрыстовага на стала страху
съмерці. На стала найбольшага смутку чалавечтва. Што съмерць, калі
ёсць уваскрасеные ѹ жыцьце вечнае? „Съмерць! Дзе тваё джало? Пекла! Дзе тваё перамога?” (І Кар. 15,55). Што страх і смутак, калі
ёсць шлях спасеня, наслода у Госпада — вечнае шчасце? Хры-
стос Своею съмерцю ѹ Уваскрасенем адчыніу нам дзіверы раю і ка-
жа: „Уваходзьце ѹ будзьце вечнае шчасльвымі! Нічога на бойцеся,
толькі веруць, толькі жывеце на Божому”.

Таму, Святыя, радаснае Свята Уваскрасеньня Хрыстовага най-
большае пацеха чалавека, найвышайшая мэта нашага жыцьця.

Дарагія дзеці нашы! Абліваецца крывёю любая, гаротная Маші
наша — Беларусь. Шмат, шмат тысячу найлепшых Сыну і Дачок
слунаага Народу нашага знаходзяцца на сучасных, поуных нявыму-
ных цярпеньняу, „рэках Вавілонскіх”. І Вы, Браты й Сёстры, нясеце
цяжкі крыж на Галгофе свай. Але ужо сьвітае! Набліжаецца слауны
мамант заканчэнья цярпеньняу нас усіх, набліжаецца мамант пера-
могі Вечнае Прауды! Ужо дрыжыць старожа злой сілы пры Гробе
Яго, Спасіцеля нашага! Хутка Вы пачуце збауленыя, радасныя сло-
вы: Хрыстос Уваскрас із мертвых, съмерцю съмерць паканау і тым,
што у грабох, жыцьцё даравау.

Таму у гэты слауны Дзень Святлага Хрыстовага Уваскрасеньня
смутак Ваш зьменіцца у радасць і усе сумнівы зьнікнуту з сэрцау
Вашых, бо сів. Апостал Якуб кажа: „Таму прасеце з вераю, ані не
сумнівайцесь, бо той хто сумніваецца, падобны да марское хвалі,
якую вецер уздыма і разъбівае”. (Як. 1,6.). Уваскрасеньне Хрыстове
разъвяла усе сумнівы, дало радасць і надзею і на нашае уваскра-
сеньне ды на вечнае жыцьцё у Царстве Божым.

Таму у гэты Святы Дзень Уваскрасеньня Хрыста, Спасіцеля
усяго сьвету, у Нябесах — весяляцца, на зямлі — радуюцца, цешыц-
ца увесы сьвет тленны і нятленны, бо — Хрыстос Уваскрас, прыміръ
людзей з Богам і зрабіу іх дзяцьмі Яго, спадкаемцамі Царства Нябес-
нага.

Няхай жа нікто ѹ нішто не зацемніць нашай радасці у гэты
Святы, Вялікі й Святы Дзень! З Богам няма смутку! З Богам няма
ропчаи, зьнівера! З Богам мы маєм цвёрдую, непахісную надзею
на спауненые нашых спадзяниняу. Няхай яшчэ на скончыліся на-
шыя цярпеньні і вораг Добра й Прауды насымхаецца з нашых му-
куау і сълёзау, але як цёмную ноц зьмяніе сьветлай зараніца, ясны
дзень, так і наш смутак зьменіцца на радасць і вясёласць, калі толь-
кі мы будзем з Ім, Спасіцелем нашым, калі мы разам із сів. вяро-
чным Апосталам Пятром скажам Яму: „Ты ведаеш, Господзі, што лю-
бім мы Цябе”.

Няхай наш Народ і пакутуе ящэ ды сярод навальніцы зла ѹ ня-
прауды зьнімаете, але, калі з намі будзіе Вялікай, Магутнай Прауда
Яго, мы пераможам усякую цемру, усякую найстрашнейшую злую
сілу. Калі мы будзем з гэтай Праудай Уваскраслага Спасіцеля наша-
га, споуніцца прароцтва Ісаі і для Народу нашага: „Тыя, што цяр-
пелі зьдзекі, будуць цешыцца сваёю долій, бо у краіне свай удавя-
асягніць і радасць вечная будзе у іх. Но Я ёсць Гасподзь, што люб-
бім мы Цябе”.

Вось жа, любыя дзеці нашы, з праудай і надзеяй на Справядлі-
васьць Божую мужна пераносце усе цярпеньні ѹ часовыя няудачы
на шляху змаганьня з наслілем, крывауда і няпраудай, што чыняцца
над Народам нашым. Няхай кожны чын Ваш будзіе накіраваны на
узмацненне нашага агульнага добра, брацтва, любові ѹ згоды між
Вамі, а Міласэрны Гасподзь наш Ісус Хрыстос паможа нам ласкаю
Свяёю у пакутах нашых, прывядзе нас да Волі, да Шчасця, да Ра-
дасці ѹ Свабоды у кожнай нашай беларускай сямейцы ды у Роднай,
Любай Краіне нашай — Беларусі!

з адвечным съвітам

ВЯЛІКАДНЯ

з вялікім съвітам

Хрыстовага

Уваскрасеньня

усіх Чытачоу і Суродзічай
раскіданых на съвеце

шчыра вітае

Рэдакцыя і Выдавецтва

Б Е Л А Р У С

Вялікдзень

Ад тысячыгодзьдзяу беларускі народ асабліва урачыста кожную вясну сустракау адно з найбольших і найбольш радасных сваіх съвітау — Вялікдзень, свята Вясны і съвіта Хрыстовага Уваскрасеньня.

Кажды год у гэты дзень па усіх шырокай беларускай зямлі урачыста гудзелі царкоўныя званы, узынімалася шчырая, гарачая малітва да Бога, лілася вера у душу, расло сэрца, шырэй дыхалі грудзі. На палі Беларусі шла адвечная, пераможная Вясна!

Ад тысячагодзьдзяу зьвінела съпевамі ды песьнімі радасць вялікоднае па съвітнях-бажніцах, божых дамох. Разносілася і па сялібах ды палёх разам з вялачобнікамі, што хадзілі ад хаты да хаты, ад вёскі да вёскі, ды песьнімі сваімі вясцілі славілі усім, што „Хрыстос уваскрас, Сын Божы”, ды што ідзе чаканая вясна — „Вясна красна на увесь съвет”.

Ведаем мы гэта добра, ия раз самі перажылі на Радзіме гэты узвышаны съвіточны дзень, адчулі радасць вялікодную, самі вялачобнікамі хадзілі па роднай зямлі.

Але мы знаем таксама, што съняня на Бацькаушыне чорная цяжкая хмара прыгнята, тушыць вялікодную радасць, зачымівае вяснянае сонца ускрашэнья Прауды, глушыць песьні вялачобныя беларускага народу Свяце і Вясне.

Гора і роспач хмарай алавянай навісілі над усёй беларускай зямлі. Народ закаваны у яшчэ больш бязылітасны прыгон, як дауней. Нячуваная беззаглядная няволя усім сваім крывавымі цяжарами душыци наш край. Цёмная праметная сіла зьвіла сваё зъмянінне гняздо на нашай зямлі.

З сумам пра гэта думае ў сэрцы сваім за радасным вялікодным сталом кожны выгнанец-эмігрант. З цяжкім болем у сэрцы успамінае сваіх родных і бліскіх, што мадзеюць, мучаюцца съняня ці то дома, ці на катаржнай ссыльцы.

Ды хай кожны помніць у гэты дзень, што гэтае вялікае съвіта, гэта сымбаль перамогі прауды над крываудай, справядлівасці над злом і няволі, сымбаль перамогі сонца яснага над хмарамі зла і безпрацьвельца. Яно гаворыць нам аб тым, што яшчэ на было на съвіце няволі вечнай, што наймачнейшыя астрогі-цямніцы узведзеныя крывавымі тыранамі людзесці рассыпаліся заусёды у порах і пылі.

Хай съведамасць гэтага, хай съвіты адвечны Вялікдзень, хай Вясна Красна, дададуць нам ноўве сілы, падыгайме, змацуе нашую веру у тое, што гэты канец зла ды няволі і для беларускага народу, беларускай зямлі, з кожнай вясною і з кожным Вялікаднем усё бліжэй і бліжэй, і што хутка ізноу уся Беларусь запяе вольна троумфальную песьню радасці аб тым, што Хрыстос Уваскрас, спрауды Уваскрас!

Бо дзеля нашага спасеняня — Хрыстос Уваскрас!

Любыя усечэнныя Айцы, Браты й Сёстры і уся наша богалюбі-
вая паства! Вітаем маліцьвенна усіх Вас — і тых, што на выгнаніні
лёс закінуу, і тых, што у цямніцах і высылках марнеюць, і тых, што
удома мучачца — з Вялікім, Святым Днём, Днём Радасці і Надзеі,
Святам над Святамі — Уваскрасенем Хрыстовым! Адзінным сэцам
і адзіннымі вуснамі заспявайма песьню ангельскую: „Радуйся Дзеява,
радуйся, радуйся багаслауленая, радуйся прэпразлауленая: Твой-бо
Сын Уваскрас на трэйці дзень ад гроба” (Вялікодны Канон).

І адзіннымі вуснамі і адзіннымі сэцамі радасна адкажам: Запрауды
Уваскрас!

Любоу, Ласка, Мір і Благаславенства Уваскраслага Госпада на-
шага Ісуса Хрыста з усімі Вамі. Амін.

СЪМРЭННЫ АРХІЯПІКАП СЕРГІ
Глава Свяшчэннага Сабору Япіскапау Беларуское
Аутакефальнае Праваслаунае Царквы

СЪМРЭННЫ ЯПІКАП ВАСІЛІ
Сакратар Свяшчэннага Сабору Япіскапау БАПЦ
на Чужыне.

Дана Року Божага 1952
месяца красавіка
Аустралія — Амэрыка.

ЯНКА КУПАЛА

ВЯЛІКДЗЕНЬ

Два съвіты на съвіце — ад нівы да нівы:
Хрыстос уваскрас! Надыходзіць вясна!

Глянь съмела, глянь вольна шчасльі, нешчасльі!

І далей к жыцьцю з панікэнія і сна!

Гэй, гэй, на спатканыне вялікіх двух съвітау

Сипяшайце супольна, хто у путах ня згні!

Хай лълюца-зильлюца ад хаты да хаты

Увядно усе грамады, усе людзі усіх ніу!

Вялікдзень! Вялікдзень! — ад нівы да нівы,

Забыу не адзін з нас ніядуныя дні,

А успомні, прыпомні шчасльі, нешчасльі,

Аб тых, што у съвітаны на век адайшлі,

Усе костачкі тыя на гонях папарных,

Жывых, што у бяспуцьці акуцьцем звініць...

Прыпомні, дай слова ня шчэзнуці марна,

Пачатую справу шырыць, пашыраць!

Вялікдзень! Вялікдзень! — ад нівы да нівы,

Да Беларускага Народу!

Зварот па радыё Прэзыдэнта Рады БНР Міколы Абрамчыка

З нагоды 25 Сакавіка, дня абвешчаньня у 1918 годзе у Менску Рада Беларускай Народнай Рэспублікі незалежнасці Беларусі, праз Гішпанскаса Нацыянальнае Рады ё у Мадрыдзе у гэты дзень быу нададзены зварот да Беларускага Народу Прэзыдэнту Рады Беларускай Народнай Рэспублікі (БНР) інж. Міколы Абрамчыка. Тэкст нададзенага звароту бы такі:

Дарагія Сёстры, Братья, Беларускі Народзе!

Святкуем сягоныня 34-ыя угодкі прагалошанья Беларусі вольнай і сувэрэннай дзяржавай.

18 сінняжня 1917 году Ты выслау быу у Менск, Беларускі Народзе, 1872-х дэлегатау, якім даручы быу вырашыць свой лёс.

Гэня ѻвае прадстаунікі сабраўшыся тады на Першым Усенародным Беларускім Кангрэсе прагаласіл Беларусь дзяржавай рэспубліканскага ладу і прынялі пастанову аб перадачы аштарніцкай зямлі у руکі працунаха сялянства, а уладу у руку усяго Беларускага Народу.

Вялікім і памятным днём засця для Цябе, Беларускі Народзе, гэны Першы Усебеларускі Кангрэс.

Ты цешыуся, Ты радавауся, што распачынаеш сам гаспадарыць на сваёй роднай зямельцы Беларусі.

Але чорныя сілы ня спалі! У Маскве і Петраградзе сянняшняні твае тыраны — бальшавікі заскрыгілі воучымі зубамі. Яны, апанаўашы тады уладай у сваёй собскай Радзе, стау вольны, каб гаспадарыу на сябе сам. Яны пастанавілі на выпусціць Цябе з сваіх дзярлівых капцюроу і паслалі на цябе расейска-бальшавіцкія дызвіны.

30 сінняжня 1917 году яны аблукнулі будынак Кангрэсу і націравалі на, цябе дулы гармату і кулямётаву. Штыхамі і прыкладамі яны разагнайлі Кангрэс. Але ты не скарыуся бальшавіцкай навале!

31 сінняжня ты нанава сабраўся у Менскім Зялезн-Дарожным Дэпо і пад абаронай і аховай тваіх адважных синоу закончыу Кангрэс. Ты выбраў там сваю законадачу ўладу — Раду Беларускай Народнай Рэспублікі і перадау Ян Прэзыдэнтому свае неабмежаваныя паунамонты да наступных вольных выбараў.

Разъехаўшыся з Кангрэсу дэлегаты расказалі былі сваю выбаршчыкам, што Вы пастанавілі, і як бальшавіцка-маскоускія тыраны зарэагавалі на вашыя пастановы, на вашыя людзкія праўы.

Твае-ж харобрыя ваякі на чале з твайм пазнейшым Прэзыдэн-

там Васілём Захаркам і палкоунікам Езавітавым сарганізавалі былі паустанье 10 лютага 1918 г. ачысьцілі стаіцу і правінцы ад бальшавіцкіх наезднікаў.

Над Менскам залунау быу нова наш бел-чыврон - белы сцяг, сцяг волі і улады Беларускага Народу.

Бальшавіцкая тыраны пабачыушы нязломную волю і сілу Беларускага народу у барацьбе за сваё права, пастанавілі лепш аддаць Беларусь кайэраускай Нямеччыне.

Але Рада і Урад Беларускай Народнай Рэспублікі не скапітулявалі і перад новым акупантам. 25 сакавіка 1918 году Рада Беларускай Народнай Рэспублікі, на аснове тваіх, ёй дадзеных паунамонцаў, прагаласіла Беларусь Сувэрэннай Дзяржавай ды поўны і канчальны разрыу усялякіх дзяржауных сувязяў з Расейскай Імперый.

15 сувэрэнных дзяржаваў прызналі былі Уладу твае Беларускай Народнай Рэспублікі закончай „дэ юре”, іншыя „дэ факто”.

Дыпломатычныя місы і кансуліты Беларускай Народнай Рэспублікі усталёўваліся па цэлым съвеце, а у краі ты арганізаўваю сваю собскую адміністрацию, сваю уладу.

Ласыя чужакі аднак не хацелі развязіцца з твой зямелькай. Цяжкое аружнае эмаганье цягнулася каля двух гадоў. Эмаганье не гэтае ты прайграу. У цябе не хапіла фізычнае сілы. Шырокі дэмакратычны съвет не дастатковы яшчэ тады разумеу нас, чаму і ня дау нам тады належнае дапамогі.

Бацькаўшчына твая была скрываулены і разшматана на кавалкі. Бальшавіцкія тыраны выгнáуши з Беларусі твою законную уладу і стварыуши г. зв. БССР абсадзілі яе паслухмінай і агентурнай Маскве адміністраціі.

Яны анулявалі усе законы Беларускай Народнай Рэспублікі. Анулявалі закон аб свабодзе слова, свабодзе друку, свабодзе сумлення, рэлігіі і завялі начываны дзікі тэрор у твой Бацькаўшчыне.

Яны скасавалі законы БНР аб тваім праве на зямлю селяніне, і загналі цябе сілай у калгасныя і саугасныя маёнткі, зрабіўши з цябе, з вольнага гаспадара — свайго батрака-няволыніка.

Скасавалі закон аб свабодзе працы работніка, свабодзе прайфесійных саюзаў, свабодзе мітынгаў і права штрайку, ды прыміцаўші Цябе, работнік, да казённых хвабрык бяздущнага дзяржауна галіту, жорстка цябе эксплатаўчы, выціскануючы з цябе апошнія сокі на капысьць расплоджанай, як саран-

чи, распанелай камуністычнай зграі.

Яны скасавалі закон БНР аб гварантыхія грамадзкіх вольнасцяў: незачэпнасці асобы і прыватнага памешкання, зрабіўши поўным гаспадаром твае хаты і сям'і дзікага эмвудыста.

Яны пазбавілі Цябе права свабоды руху, свабоды перасяльнія, свабоды адведзінау на тваіх родных-знаемых на толькі заграницай, у дэмакратычным вольным съвеце, але на твой сваёй собской бальшавіцкай імпері.

Яны стварылі начуваныя яшчэ у гісторыі людства па сваіх памерах і жорсткасцяхія канцэнтрацыйныя лягеры, куды як у бяздонае пекла на цяжкія муки і гібель саслалі мільёны Тваіх, Беларускі Народзе, лепшых синоу і дачок.

Яны адгарадзілі Цябе зялезнай заслонай ад вольнага заходніга дэмакратычнага съвету і безсрамна табе іштуці праців сваю казённую прэсу і зграю купленых ці стэрорызованых сваіх агентаў аб гэтым вольным съвеце.

Яны Цябе страшаць новай вайной, што быццам прыпрауляе газты вольны съвет на чале з Амерыкай, каб цябе пазбавіць „шасцілівага і вясёлага”, табе данага Сталінам, жыцьця.

Яны намагаюцца рознымі подльмі спосабамі ашукаць Тваю замкнутую на бальшавіцкім крацітам моладзь і прычапіць ёй ахвоту абараніцаў сваю няволю.

Беларускі Народзе, Старэйшае Пакаленне!

У дзень сянняшняга нашага національнага съвіта прыпомніце сабе той вялікі дзень Першага Усенароднага Беларускага Кангрэсу і раскажэце Малодшаму Пакаленню, што быу Табе дау гэты Кангрэс і твая законная улада — Рада і Урад Беларускай Народнай Рэспублікі і што Табе дау наузамен гэлага усяго крывавай бальшавізму са Сталінам! Раскажэце, што Рада і Урад Беларускай Народнай Рэспублікі прабываючы тут заграніцай няузынна дамагаліся і дамагаецаў ад вольнага культурнага съвету дапамагчы табе, Беларускі Народзе, вызваліцца ад крывавай бальшавіцкай тыраніі і павярнуцца Табе свабоду, каб Ты мог у вольнай і не ад како незалежнай Беларусі быць поўным гаспадаром, сам сабой кіравацца і сам сабе укладаць законы, як гэта Ты быу начу на 1917 і 1918 гадох.

Ведайце усе, што тут у вольным съвеце, па цэлай Еўропе і Амерыцы пражываюць дзесяткі тысячай Вашых родных синоу, братоў і сяцыёр, якіе усе арганізаўшы прыгатаўляюцца Табе, Беларускі Народзе, на дапамогу.

Раскажэце, што сянняня гэты заходні-дэмакратычны съвет з Амерыкай на чале нас ужо добра разумее, нам шчыра спачувае і нічога іншага нам не жадае, як толькі дапамагчы вызваліцца з

сілу і уладу, яны у народных казаках, прыказках, песьнях, зауседы абысмиянны. Для іх народ знаходзіцца сатырычны паураунаніні з бараном, ваком, быком (пан), авечнікай, цяшерай, лісіцай (пані).

Найбліж востра гучаць тут матывы сканчэнныя прыгону, таго часу, „як панішчына-дарэмшчына ад пану уцякала”. Ад сатыры і кіпін над сваімі векавечнымі ворагамі народ ідзе далей да грозных выклікаў, да са-прауднай барацьбы.

Народны эпос, гісторычны а-павяданні, песьні, расказываюць нам аб народных волатах, асілках, правадырох народных паустаныні, што заклікалі народ здзібранца на крывававы распраўы, на змаганье з сваёй жыцьцёй і волю, што згубілі свае маладыя сілы і галовы па турмах і астрогах. Наагул, любоу да роднага краю, Бацькаўшчыны, гатуюнися цябе зауседы мужна, съмела і станоука бараніць, складае адну з аснауных рысаў характеристу беларуса; яна раскіданая па усіх жанрах беларускага фальклёру.

Народная пээзія надзяляе дзяцючюка вяльявымі якосьцямі, раунуючы яго з арлом, сокалам, магутным дубам; прадстаўляе яго удалым малайцом, добра валодающим аружкам, канём; харобрыми рэпаратамі.

Адным з важных способаў барацьбы з уціскам народная мудрасць выбірае войструю сатыру на прыгон і ягоных прадстаунікоў: пана, войта, аканома, прыганятага. Ня гледзячы на іхную

Цені палохаюць

Чырвоных валадару Беларусі непакоіць уесь час тое, што і-дэя вольнасці і незалежнасці беларускага народу, ідэя БНР, не памерла, хаця бальшавікі некалі і разагналі Усёбеларускі Кангрэс 1917 году ды здушылі незалежнасць маладой рэспублікі.

У мінульым годзе у менскай „Звяздзе” бальшавікі брутальнай атакавалі БНР сэрыяй артыкулаў, намагаючыся ачарніці яе перад беларускім народам. У пачатку лютага гэтага ужо году ізноу у той-же „Звяздзе” друкуецца аграмадны артыкул „Амэрыкан-канс-ка-англійскі імпер'ялісты — зльейшыя ворагі беларускага народу”, у якім ізноу чэрняць перад чытачамі імя прэзыдэнта Рады БНР Васіля Захаркі, генэрала арміі БНР Константына Езавітава, і шматлікіх іншых нашых на-

цыянальна-палітычных дзеячоў, як а. Гадлеускага, праф. Іваноускага, пісьменніка Аляхновіча, якія, як усім ведема, пагінулі пераважна з рук агентаў НКВД (за выняткам а. Гадлеускага, які зьгінуў з рук яміецкага эс-дэ).

Уесь артыкул пісаны з выразнаю мэтаю настроіць беларускі народ воража супроць амэрыканцаў ды ангельцаў, а перадусім супроць беларускіх нацыянальна-палітычных дзеячоў і ідэі незалежнасці Беларусі. Відаць з гэтага, што чырвоную Москву уесь час палохае вечна жывая сядрона з бальшавікі народу ідэя БНР, ідэя 25 Сакавіка, ды недаўнююць ёй супакою і няуміручы цэнтрычных мучанікаў-змагароў за волю Беларусі, крываю ѹ якіх апрыкіаныя руки катаю той-же праступнай Москву.

Міжнацыянальная Конфэрэнцыя у Вашынгтоне

22 і 23 лютага з ініцыятывы двух амэрыканскіх конгрэсмэнаў — сп. Армстронга і сп. Керстэна, адбылася канфэрэнцыя аб т. зв. „псыхолёгічнай стратэгіі халоднай вайны”, на якую былі запрошаны прадстаунікі усіх існуючых у ЗША арганізаціяў народу з паза зялезнай заслоны.

Мэтай арганізатораў канфэрэнцыі было правісці дыскусіі на тэму „стратэгіі” ды стварыць стаўлы камітэт, які каардінаваў быт крывавай бальшавіцкай тыраніі.

Раскажэце, што калі выбухне вайна, дык у сусьветным паходзе супраць бальшавіцкай крывавай тыраніі будзе ісці таксама і беларуское войска, Тваіх тут пра-жываючыя сянняня синоу, і што гэтае беларуское войска ступіць першым на сваю Беларусь. Зялельку, каб Табе дапамагчы хутчэй ачысьціць нашу бацькаўшчыну ад бальшавіцкіх банд.

Беларускі Народзе! Мы ведаем, як цяжкі твае цярпенні. Але будзь моцны у веры і духу. Час Твайго вызваленія прыйдзе. Час гэты бліжыцца. Будзь мудры і мужским. Ты выйдзеш пераможным.

Жыве Вольная і Незалежная Беларуская Народная Рэспубліка!

Жыве Дэмакратыя, жыве сусветная салідарнасць волялюбівых народу!

МИКОЛА АБРАМЧЫК
Прэзыдэнт Рады Беларускай Народнай Рэспублікі

дыкія, земляроб у народнай творчасці выступае як ваяка. Ягонае працунае поле — поле бойкі, а праца — вайна.

НАША ЦАРКВА

Ужо святыя Апосталы проповедвалі хрысціянства, сьв. Євангельля — радасную вестку, на толькі сярод ізраільян, але й сярод шматлікіх іншых народу — па усёй тады вялікай Рымскай Імперы, Малой Азії, даходзячы аж да Інды, Этіопіі й нават да гор Кіеускіх.

Хрысціянства абняло рознародыя племёны, народы, разнародыя веравані, традыцыі й звычай. Яго ахвотна прыймалі на толькі сяляне й качаунікі, але й гаралы з іх гандлем, рамяством і прамысловасцю. Пропаведзь сьв. Апосталау іх вучня-пасьядлоунікау выклікала вялікай рэха у сэрдцах людзей рознага стакну й палажэння, розных расау, розных мовав.

Што было прычынай гэтага стыхійнага пашырэння яго? Гэтаю прычынаю быу новы, збаўленны для людзей, дух Навукі Хрыстовае. Яна адкрывала перад людзім новы, вышэйшы съвет вартасьці чалавека, съвет духо-вае радасьці, роунасыці людзей перад Богам, съвет усёпрамагаючае, усёпрабачаючае ўсё ушляхатняюча любові. Яна паходзіці ад самога Бога, — вучыу праз усё жыцце сваё сьв. Апостал Іоан, — бо Бог ёсьць любоу. Гэты вось агонь любові сваим збаўленным цяплом яднау усіх людзей у вадну хрысціянскую сям'ю. А сьв. Апостал Павал нёс гэтае съяцло любові да розных народу у іх родных мовах, бо няма ані пана, ані раба, ані вышэйшага, ані ніжэйшага, ані старэйшага, ані малодшага, усе роўные перад Богам! Бо — „Лепш сказаць пяць слоу маім розумам, каб другіх навучыць, чым мільярды слоу у незразумелай мове”. (І Кар. 14, 19).

І гэта Навука Хрыста, у разуменны сьв. Апостала Паула, прыйшла да нашых продкау. Яны усёю душою сваёю прынялі яе, бо душы іх знаходзіліся у гармоніі з пропаведзьдзю палымяннае любові да Бога й да бліжніх, у гармоніі із запаветамі міласердзія, зычлівасці, усепрабачэння, згоды, узаемнае пашаны, цярпівасці й вытрываласьці.

Пышнай кветкай закрасавала праваслауна вера на зямяльцы нашай. Цэркви й манастыры пачалі упрыгажваць Краіну нашу, праз школы, ббліятэкі й друкарні пашыраць асьвету, веду й мастацтва, ушляхатняць душы й сэрцы праудкау нашых.

Гэтая збаўленная для нас Навука Хрыстовая дасканала заплодніла таленавітасьць нашага народау. Скора зъявіліся у нас такія зоркі ясныя, яна славна сьв. Афрасійня, наш Златавусны Кірыла Тураускі, сьв. Аурам Смаленскі ды шмат іншых, а крыху пазыней — багасловы, мітрапаліты нашы ды такі волат наш, як

кой дзейнасці, людзіх пачуцьця, людзіх узаемаадносінау народна творчасці надзяляе Бога і съвітых ды прыроду, якія і пракаупаюць, і жывуць як чалавек. Гэтая надзвычайная тонкасць назірання і парашунання, нярэдка прыводзіць народную творчасць да сапраудных пэрлау народнае мудрасьці, што асабліва добра можна бачыць у пэтызовых і вершаваных загадках.

Свае пачуцьці і перажываныні беларус прывык хаваць і трывалы. Ей гавора мала. Ягоны вонкавы выгляд — выгляд сціпла-га, уздзережлівага, рахманага, крыху павольнага чалавека. І толькі вочы выдаюць натурү. Быstry, адкрыты пагляд, у като-рым відаць любасьць веды, розум і разуменне. Позірк чысты, ясны і глыбокі, як чыстая, ясная і глыбокая ягоная душа.

Беларускі фальклёр, і асабліва народная песня падчырківаюць гэту рысу характару беларуса сваім прыёмамі складаньня. Сваесаблівасьць народнай беларускай песні акурат у тым, што яна кароткая, сціпла, ляконічная па сваёй форме дае найглыбейшы, поуны чульлівае выразнасці і эмакіянальнасці зъмест.

Паводле сваёй натурү беларус у васнове лірыкі. Лірычна пазыя складае вуглавы камень народна творчасці. Тут зъдзіуляе нас выключная ласкавасьць, цяплюнія, шчырасьць і пяшчотнасць.

др. Ф. Скарына! Так, славная была Царква наша тых часоу!

Але падуу сівер пауночны, пачау нішчыць шляхотнае і вольнае праяуленыне духа продкау нашых. Слава Царквы нашае пачала падаці і — заняпала. Яе узялі на руکі тыя, што началі гаварыць мільяды незразумелых слоу, да таго слоу у аснове сваёй нехрысціянскіх. Пастырау на-шых замялі найміты, якія на-ват не зважалі, і ці яны уваходзіць у дом наш праз вонкы, ці праз дзіверы, для якіх не існавалі ні прынцыпы хрысціянскае маралі ні праўлы кананічных.

Але каштоуныя скарбы Навукі Хрыстовае ніякія найміты не змаглі вырваци із сэрцау продкау нашых. Царква наша засталася ў далікай ахвотнае із-за дзялікай яны жыць у душах нашых суродзічау. Яны ратавалі сваю веру, як скарб найдаражэйшы, ад наймітау, самі беспасярэднія шукаючы ласкі й дапамогі Усявішыя яго Маці Божае праз свае Брацтвы.

І тут гэтая глыбокая вера прод-кау нашых асяянула чуды: Маці Божая зъявілася нашаму гаротнаму народу у Жыровіцах, Вос-трай Браме Віленскай, у Смаленску і беспасярэднія цешыла, ра-давала ѹзмініяла сэрцы іх, ахінала іх Свайм цудоуным Амафо-рам.

І, дзяякуючы гэтай цудоунай апецы й дапамозе, народ наш перажыў усіх іх наймітау сваё съвет. Пачалі зъяўляцца пастыры нашы, якія разумілі голас духо-нага стада свяяго. Нажаль, лёс ящэ не судзіу вялікаму Мітрапаліту нашаму, Мэлхізэдэку, належала разбудаваць Царкву нашу. Ен мусіць яшчэ стацца мучанікам Яе. Нажаль, гэты пауночны сівер амаль быў на вырвава з каранём маладога дзерауца нашае сьв. Беларускі Аутакефальнае Праваслауна Царквы на вачох нашых.

Але відаць добрымі съязамі падылі нашы патрыёты гэтася каштоуне дзерауцо на Саборы у Менску! Відаць апякунка наша, сьв. Афрасійня, заступілася за нас перад Прастолам Усявішыя-га ю Маці Божае. І ані сівер, ані найміты гэтым разам не асяянули свае антыхрысціянскае мэты — пазбавіць рэлігійнае апекі й ду-хуону апоры выгнанцу, бо сьв. БАПЦ засталася з намі.

Не зважаючы на тое, што гэты сівер бушуе кругом Яе й дадей, Яна памаленку робіць сваю съюзію справу — узмінія душы і сэрцы суродзічау нашых, зауседы і ўсіх дзе-ліць з імі бяду й гора, а таксама й радасьці іх. Яна стала прыпамінае нам на традыцыі і звычайі продкау нашых, а таксама аб ава-візах нашых перад Богам і Бацькаўшчынаю. Так, як Майсей свайго часу із Скініяй вёў народ свой у Зямлю Абіянную, так Яна, сьв.

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Высокапрэзісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-ніла магчымасці духо-нае ѹзмініялае апекі суродзічау нашых у гэтай краіне. Гасподзь Бог узнагародзіць іх за гэтых іх прыгожы чын. У Бэльгіі а. А. Смаршчок, дзяякуючы актыунай і плённай дапамозе вядомага на-шага Кампазытара, Праф. М. Ра-венскага, а таксама незвычайнай ахвярнае падаці студэнтаў нашых у Любене, здабыу сабе ужо пашану на толькі сярод апошніх і на толькі сярод работнікаў нашых у Бэльгіі, але й сярод суседзяў нашых

БАПЦ наша, зъяуляецца зарукаю для нас, што з Ею мы таксама прыдзем у нашу Зямлю Абіянную із усіх каноноў съвету. Бо Яна, дзяякуючы Ласцы Божай, усюды ёсьць у нас. У далёкай Аустраліі знаходзіцца Глава Свяшчэннага Сабору БАПЦ. Яго Презісвішчэнства Архіяпіскап Сергі, а. Пратаіерэй М. Шчурко, а таксама а. Пратаіерэй А. Кунцівіч. У Нямеччыне а. А. Казлоускі. У Англіі, у Брадфордзе а. А. Крыт, з дапамогаю патрыётаў нашых, прыдбау уласны грамадзікі дом, у якім і зъяшчэцца Царква. Гэта вельмі умо-н

